

deixarà de ser responsable dels drets i les obligacions internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a Macau.”

33) Notificació emesa pel Govern de la República Popular de la Xina el 6 de desembre de 1999:

“El Conveni [...] del qual el Govern de la República Popular de la Xina va dipositar l'instrument d'adhesió el 14 de novembre de 1978, s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Macau amb efecte a partir del 20 de desembre de 1999. El Govern de la República Popular de la Xina també vol fer la declaració següent:

La reserva formulada pel Govern de la República Popular de la Xina a l'apartat 1 de l'article 24 del Conveni també s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Macau.

El Govern de la República Popular de la Xina assumeix la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Macau.

34) El 4 de febrer del 2003, la República Federal de Iugoslàvia esdevé Sèrbia i Montenegro.

Mitjançant una nota del 17 de juliol del 2001, dipositada el 6 de setembre del 2001 a l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, el Govern de la República Federal de Iugoslàvia es declara obligat, com a estat successor de la República Federal Socialista de Iugoslàvia, per les disposicions d'aquest Conveni, entre d'altres, amb efecte a partir del 27 d'abril de 1992, data de la successió de l'estat. (L'Exrepública Federal Socialista de Iugoslàvia va signar el Conveni el 14 de setembre de 1963 i el va ratificar el 12 de febrer de 1971).

35) L'instrument d'adhesió de Moçambic contenia la declaració següent, de conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni: “La República de Moçambic no es considera obligada per les disposicions de l'article 24, apartat 1, del Conveni. En aquest sentit, la República de Moçambic declara que, en cada cas individual, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia”.

Declaració del Principat d'Andorra en relació al Conveni relatiu a les infraccions i a d'altres actes comesos a bord d'aeronaus, fet a Tòquio el 14 de setembre de 1963

“En el moment d'adherir-se a aquest Conveni, Andorra, tot i disposar d'helisuperfícies, no compta amb aeroports o aeròdroms en el seu territori ni amb cap aeronau matriculada en els seus registres.”

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, fet a Montreal l'1 de març de 1991

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de desembre del 2005 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, fet a Montreal l'1 de març de 1991

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del fenomen terrorista.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els convenis i els protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides va establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, entre els quals es troba el Conveni relatiu al mar-

catge d'explosius plàstics per a la seva detecció, Montreal, 1 de març de 1991. Aquest Conveni va ser adoptat en el marc de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, de la qual Andorra és estat membre des del 25 de febrer del 2001.

El Conveni estableix el deure, d'una banda, de prohibir i prevenir la fabricació d'explosius no marcats en el territori de les parts; i, de l'altra, de prohibir i impedir el moviment d'aquests explosius dins i fora del territori de l'Estat. No essent Andorra productora d'explosius, només el deure de prohibir el tràfic d'explosius no marcats li és exigible. No es tracta de qualsevol tipus d'explosius, sinó només dels descrits a l'annex tècnic del Conveni que, a més, estableix la quantitat mínima d'agent detector que ha de tenir cada tipus d'explosiu.

En relació amb els estocs produïts abans de l'entrada en vigor del Conveni, s'estableix un deure de control, per evitar-ne el tràfic, i, alternativament, de destrucció, ús lícit o marcatge, en un període de tres anys, tot i que si els explosius estan assignats a la policia o a l'exèrcit, el termini es pot ampliar fins a quinze anys.

Adherint-se a aquest Conveni, Andorra se suma a més d'un centenar de països membres de Nacions Unides que ja en són part, i fa palès el seu compromís per a la seguretat de l'aviació civil internacional, de la qual els andorrans cada cop gaudeixen més en els seus viatges a l'estranger.

Finalment, el Conveni disposa que en dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, cada estat ha de declarar si és un estat productor d'explosius plàstics o no. En aquest sentit, es formula la declaració següent:

“De conformitat amb l'article XIII, apartat 2 del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, el Principat d'Andorra declara que no és un país productor d'explosius”.

A més, vist que el Conveni insta els estats part a prohibir i impedir l'entrada d'explosius sense marcatge al seu territori; atès que el Principat d'Andorra no disposa actualment de les infraestructures necessàries per poder exercir un control efectiu dels explosius importats; atès que

el Principat d'Andorra només compra explosius a estats part del Conveni, el Govern d'Andorra creu convenient formular la declaració següent:

“El Principat d'Andorra declara que no disposa actualment de les infraestructures necessàries per poder exercir un control efectiu dels explosius importats. No obstant això, el Principat d'Andorra es compromet a adquirir els explosius a països que són part del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics, de manera que aquests explosius ja hagin estat prèviament controlats en els països d'origen i de trànsit.”

Tenint en compte l'exposat s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni relatiu al *marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció*, fet a Montreal l'1 de març de 1991.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 15 de desembre del 2005

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció

Els estats part en aquest Conveni,

Conscients de les implicacions dels actes de terrorisme per a la seguretat internacional;

Expressant una profunda preocupació quant als actes de terrorisme que tenen com a objectiu la destrucció d'aeronaus,

altres mitjans de transport i altres objectius;

Preocupats pel fet que s'utilitzin explosius plàstics per a cometre aquests actes terroristes;

Considerant que el marcatge dels explosius per a la seva detecció contribuiria significativament a la prevenció d'aquests actes il·lícits;

Reconeixent que, per prevenir aquests actes il·lícits, es necessita urgentment un instrument internacional que obligui els estats a adoptar mesures adequades per garantir que els explosius plàstics estiguin degudament marcats;

Considerant la Resolució 635 del 14 de juny de 1989 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i la Resolució 44/29 del 4 de desembre de 1989 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, les quals insten l'Organització de l'Aviació Civil Internacional perquè intensifiqui la feina per crear un règim internacional de marcatge d'explosius plàstics o en fulls per a la seva detecció;

Tenint en compte la Resolució A27-8 adoptada per unanimitat en la 27a sessió de l'Assemblea de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, la qual va provar amb absoluta prioritat la preparació d'un nou instrument internacional relatiu al marcatge d'explosius plàstics o en fulls per a la seva detecció;

Observant amb satisfacció el paper exercit pel Consell de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional en la preparació del Conveni i també la seva voluntat d'assumir les funcions relacionades amb la seva aplicació;

Han convingut el següent:

Article I

Per als efectes d'aquest Conveni:

1. Per “explosius” cal entendre els productes explosius coneguts comunament com a “explosius plàstics”, incloent-hi els explosius en forma de full flexible o elàstic, descrits a l'annex tècnic d'aquest Conveni.

2. Per “agent de detecció” cal entendre la substància descrita a l'annex tècnic d'aquest Conveni que s'introdueix en un explosiu per tal de poder detectar-lo.

3. Per “marcatge” cal entendre la introducció en l'explosiu d'un agent de detecció de conformitat amb l'annex tècnic d'aquest Conveni.

4. Per “fabricació” cal entendre tot procés, incloent-hi el reprocessament amb el qual es produeixen explosius.

5. Els “ginys militars degudament autoritzats” comprenen, sense que aquesta llista sigui exhaustiva, obusos, bombes, projectils, mines, míssils, coets, càrregues buides, granades i perforadors fabricats exclusivament amb finalitats militars o policiaques de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'estat part de què es tracti.

6. Per “estat productor” cal entendre tot estat en el territori del qual es fabriquen explosius plàstics.

Article II

Cada estat part pren les mesures necessàries i efectives per prohibir i impedir la fabricació al seu territori d'explosius sense marcar.

Article III

1. Cada estat part pren les mesures necessàries i efectives per prohibir i impedir l'entrada al seu territori o la sortida d'explosius sense marcar.

2. L'apartat anterior no s'aplica als desplaçaments amb finalitats que no siguin incompatibles amb els objectius d'aquest Conveni, duts a terme per les autoritats d'un estat part que exerceixin funcions militars o policiaques, d'explosius sense marcar que estiguin sota el control de l'estat part esmentat de conformitat amb l'apartat 1 de l'article IV.

Article IV

1. Cada estat part pren les mesures necessàries per exercir un control estricte i efectiu sobre la tinença i la transferència de tinença dels explosius sense marcar que s'hagin fabricat o introduït al seu territori abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte de l'estat esmentat, a fi d'impedir que algú se n'apoderi o els utilitzi amb finalitats incompatibles amb els objectius d'aquest Conveni.

2. Cada estat part pren les mesures necessàries per garantir que totes les existències dels explosius esmentats a

l'apartat 1 d'aquest article que no estiguin en poder de les autoritats d'aquest estat que exerceixen funcions militars o policiaques, es destrueixin o s'utilitzin amb finalitats que no siguin incompatibles amb els objectius d'aquest Conveni, es marquin o es transformin definitivament en inofensius, dins d'un termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte d'aquest estat.

3. Cada estat part pren les mesures necessàries per garantir que totes les existències dels explosius esmentats a l'apartat 1 d'aquest article que estiguin en poder de les autoritats d'aquest estat que exerceixen funcions militars o policiaques i que no estiguin incorporats com a part integrant dels ginyes militars degudament autoritzats, es destrueixin o s'utilitzin amb finalitats que no siguin incompatibles amb els objectius d'aquest Conveni, es marquin o es transformin definitivament en inofensius, dins d'un termini de quinze anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte d'aquest estat.

4. Cada estat part pren les mesures necessàries per garantir la destrucció, al més aviat possible, al seu territori, dels explosius sense marcar que s'hi puguin descobrir i que no estiguin esmentats en els apartats anteriors d'aquest article, que no siguin les existències d'explosius sense marcar en poder de les autoritats d'aquest estat que exerceixen funcions militars o policiaques i incorporats com a part integrant dels ginyes militars degudament autoritzats, en la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte de l'estat esmentat.

5. Cada estat part pren les mesures necessàries per exercir un control estricte i efectiu sobre la tinença i la transferència de tinença dels explosius esmentats a l'apartat II de la part 1 de l'annex tècnic d'aquest Conveni, a fi d'impedir que algú se n'apoderi o els utilitzi amb finalitats incompatibles amb els objectius d'aquest Conveni.

6. Cada estat part pren les mesures necessàries per destruir al més aviat possible, al seu territori, els explosius sense marcar fabricats després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte d'aquest estat que no estiguin incorporats

tal com s'especifica a la lletra d) de l'apartat II de la part 1 de l'annex tècnic d'aquest Conveni i els explosius sense marcar als quals no es fa referència en cap lletra de l'apartat II esmentat.

Article V

1. Per aquest Conveni es crea la Comissió Tècnica Internacional sobre Explosius (en endavant anomenada "la Comissió"), formada per un mínim de quinze i un màxim de dinou membres nomenats pel Consell de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional (en endavant anomenat "el Consell") d'entre les persones proposades pels estats part en aquest Conveni.

2. Els membres de la Comissió han de ser experts que tinguin una experiència directa i sòlida en matèria de fabricació o detecció d'explosius, o de recerca sobre explosius.

3. Els membres de la Comissió són nomenats per un període de tres anys i poden renovar el seu mandat.

4. Les sessions de la Comissió es convoquen almenys un cop l'any a la seu de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional o als llocs i les dates que determini o aprovi el Consell.

5. La Comissió adopta el seu reglament intern, que ha de sotmetre a l'aprovació del Consell.

Article VI

1. La Comissió avalua l'evolució tècnica de la fabricació, el marcatge i la detecció d'explosius.

2. La Comissió, per mitjà del Consell, comunica les seves conclusions als estats part i als organismes internacionals interessats.

3. Sempre que sigui necessari, la Comissió presenta al Consell recomanacions en relació amb modificacions de l'annex tècnic d'aquest Conveni. La Comissió intenta adoptar per consens les seves decisions sobre aquestes recomanacions. A falta de consens, la Comissió adopta les decisions per una majoria de dos terços dels seus membres.

4. El Consell pot, per recomanació de la Comissió, proposar als estats part esmenes a l'annex tècnic d'aquest Conveni.

Article VII

1. Tot estat part pot transmetre al Consell les seves observacions, dins d'un termini de noranta dies a partir de la data de notificació d'una proposta d'esmena a l'annex tècnic d'aquest Conveni. El Consell transmet aquestes observacions a la Comissió al més aviat possible perquè les examini. El Consell invita tot estat part que formuli observacions o objeccions respecte de l'esmena proposada, a consultar amb la Comissió.

2. La Comissió examina les opinions dels estats part expressades de conformitat amb l'apartat anterior i n'informa el Consell. El Consell, després d'examinar l'informe de la Comissió, i tenint en compte la naturalesa de l'esmena i les observacions dels estats part, inclouent-hi els estats productors, pot proposar l'adopció de l'esmena a tots els estats part.

3. Si l'esmena proposada no ha estat rebutjada per cinc o més estats part mitjançant una notificació per escrit adreçada al Consell dins del termini de noranta dies a partir de la data de la notificació de l'esmena per part del Consell, es considera que ha estat adoptada i entra en vigor cent vuitanta dies més tard o després de qualsevol altre període fixat en la proposta d'esmena per als estats part que no s'hi hagin oposat de forma expressa.

4. Els estats part que s'hagin oposat de forma expressa a l'esmena proposada podran, posteriorment, mitjançant el dipòsit d'un instrument d'acceptació o aprovació, manifestar el seu consentiment a estar obligats per les disposicions de l'esmena.

5. Si cinc o més estats part s'oposen a l'esmena proposada, el Consell la retorna a la Comissió perquè en faci un examen complementari.

6. Si l'esmena proposada no ha estat adoptada de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, el Consell també pot convocar una conferència de tots els estats part.

Article VIII

1. Els estats part comuniquen al Consell, si és possible, la informació que ajudi la Comissió a complir les seves funcions de conformitat amb l'apartat 1 de l'article VI.

2. Els estats part mantenen informat el Consell sobre les mesures que han pres per aplicar les disposicions d'aquest Conveni. El Consell comunica aquesta informació a tots els estats part i a les organitzacions internacionals interessades.

Article IX

El Consell, en cooperació amb els estats part i les organitzacions internacionals interessades, adopta les mesures apropiades per facilitar l'aplicació d'aquest Conveni, incloent-hi la prestació d'assistència tècnica i les mesures que permetin l'intercanvi d'informació relacionada amb els avenços tècnics en matèria de marcatge i detecció d'explosius.

Article X

L'annex tècnic d'aquest Conveni en forma part integrant.

Article XI

1. Tota controvèrsia entre els estats part relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no pugui ser resolta amb la negociació, se sotmet a l'arbitratge a la demanda d'un d'aquests estats. Si passats sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge les parts no han arribat a un acord quant a l'organització de l'arbitratge, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, mitjançant una petició de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Cada estat part, en el moment de signar, ratificar, acceptar o aprovar aquest Conveni, o d'adherir-s'hi, pot declarar que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat anterior. Els altres estats part no estaran obligats per aquestes disposicions respecte de tot estat part que hagi formulat aquesta reserva.

3. Tot estat part que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat anterior podrà retirar-la en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al dipositarari.

Article XII

A excepció del que disposa l'article XI, no es pot formular cap reserva a aquest Conveni.

Article XIII

1. Aquest Conveni estarà obert l'1 de març de 1991 a Montreal a la signatura

dels estats participants en la Conferència Internacional de Dret Aeri que tindrà lloc a Montreal del 12 de febrer a l'1 de març de 1991. Després de l'1 de març de 1991, el Conveni estarà obert a la signatura de tots els estats a la seu de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, fins que entri en vigor de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article. Tot estat que no signi el Conveni podrà adherir-s'hi en qualsevol moment.

2. Aquest Conveni se sotmet a la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió dels estats. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositaran prop de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, la qual és designada dipositarari. En dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, cada estat declara si és un estat productor o no.

3. Aquest Conveni entrarà en vigor el seixantè dia següent a la data del dipòsit del trenta-cinquè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió prop del dipositarari, sempre que almenys cinc d'aquests estats hagin declarat, d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, que són estats productors. Si es dipositen trenta-cinc instruments de ratificació abans que cinc estats productors dipositin els seus instruments, aquest Conveni entrarà en vigor el seixantè dia següent a la data del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió del cinquè estat productor.

4. Per als altres estats, aquest Conveni entrarà en vigor seixanta dies després de la data del dipòsit dels seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. Tant aviat com aquest Conveni entri en vigor, el dipositarari el registrarà de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides i de conformitat amb les disposicions de l'article 83 del Conveni sobre l'aviació civil internacional (Chicago, 1944).

Article XIV

El dipositarari notifica immediatament a tots els signataris i els estats part:

1. cada signatura d'aquest Conveni i la data d'aquesta signatura;

2. el dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió i la seva data, indicant expressament si l'estat s'ha identificat com un estat productor;

3. la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni;

4. la data d'entrada en vigor de tota esmena a aquest Conveni o al seu annex tècnic;

5. tota denúncia efectuada en virtut de l'article XV; i,

6. tota declaració efectuada en virtut de l'apartat 2 de l'article XI.

Article XV

1. Tot estat part pot denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació per escrit adreçada al dipositarari.

2. La denúncia tindrà efecte cent vuitanta dies després de la data en què el dipositarari rebi la notificació.

En testimoni de la qual cosa, els plenipotenciaris sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a Montreal, l'1 de març de mil nou-cents noranta-un, en un exemplar original, integrat per cinc textos igualment fefaents en els idiomes anglès, àrab, castellà, francès i rus.

Annex tècnic

Part 1: Descripció dels explosius

I. Els explosius a què es refereix l'apartat 1 de l'article I d'aquest Conveni són els que:

a) contenen en la seva fórmula un o més explosius potents, que en la seva forma pura tenen una pressió de vapor inferior a 10^{-4} Pa a una temperatura de 25°C ;

b) contenen en la seva fórmula un aglomerant; i,

c) són, un cop barrejats, mal·leables o flexibles amb temperatura normal d'interior.

II. Els explosius següents, encara que responguin a la descripció dels explosius que es dóna a l'apartat 1 d'aquesta part, no es consideren explosius mentre es

continuïn tenint o emprant amb les finalitats especificades tot seguit o restin incorporats de la manera indicada, a saber, els explosius que:

a) es fabriquin o es tinguin en quantitat limitada únicament per emprar-los, amb l'autorització deguda, en la recerca, el desenvolupament o l'assaig d'explosius nous o modificats;

b) es fabriquin o es tinguin en quantitat limitada únicament per emprar-los, amb l'autorització deguda, per a activitats de formació en la detecció d'explosius i/o el desenvolupament o l'assaig de material de detecció d'explosius;

c) es fabriquin o es tinguin en quantitat limitada únicament per emprar-los, amb l'autorització deguda, per a les finalitats de la ciència forense; o,

d) estiguin destinats a ser incorporats i s'incorporin com a part integrant en ginys militars degudament autoritzats en el territori de l'estat productor, dins dels tres anys següents a l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte d'aquest estat. Els ginys produïts així en aquest període de tres anys es consideren ginys militars degudament autoritzats segons l'apartat 4 de l'article IV d'aquest Conveni.

III. En aquesta part:

L'expressió "amb l'autorització deguda" significa, a les lletres a), b) i c) de l'apartat II, que han estat permesos de conformitat amb les disposicions legislatives i els reglaments de l'estat part de què es tracti; i

l'expressió "explosius potents" comprèn, especialment, ciclotetrametilè tetranitroamina (octogen, HMX), tetranitrat de pentaeritritol (pentrita, PETN) i ciclotrimetilè trinitroamina (exogen, RDX).

Part 2: Agents de detecció

Un agent de detecció és qualsevol de les substàncies que s'enumeren a la taula següent. Els agents de detecció descrits en aquesta taula estan destinats a millorar la detecció dels explosius per mitjà de la detecció de vapor. En cada cas, la introducció d'un agent de detecció en un explosiu es fa de manera que es distribueixi de forma homogènia en el pro-

ducte acabat. La concentració mínima de l'agent de detecció en el producte acabat en el moment de la fabricació és la que s'indica a la taula.

Taula

Nom de l'agent de detecció	Fórmula molecular	Pes molecular	Concentració mínima
Dinitrat d'etilenglicol (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2% en massa
2,3-dimetil-2,3-dinitrobutà (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% en massa
Paramononitrotoluenè (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% en massa
Ortomononitrotoluenè (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% en massa

Es considera que està marcat tot explosiu que, per la seva composició natural, conté qualsevol dels agents de detecció designats en una concentració igual o superior a la concentració mínima requerida.

Situació del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció fet a Montreal l'1 de març de 1991

El Conveni va entrar en vigor el 21 de juny de 1998.

Situació: al 10 d'agost del 2005, 117 parts.

Estat	Data de la signatura	Data del dipòsit de l'instrument de ratificació, d'acceptació (A), d'aprovació (AA), d'adhesió (a) o de successió (s)	Data d'entrada en vigor
Afganistan ⁽³⁾	1/3/91	1/10/03	30/11/03
Albània ⁽³⁾		20/10/04 (a)	19/12/04
Alemanya ⁽²⁾	1/3/91	17/12/98	15/2/99
Algèria ⁽¹⁾⁽³⁾		14/11/96(a)	21/6/98
Antiga República Iugoslava de Macedònia ⁽³⁾		21/9/98(a)	20/11/98
Àràbia Saudita ⁽⁵⁾⁽⁶⁾		11/7/96(a)	21/6/98
Argentina ⁽²⁾	1/3/91	8/3/99	7/5/99
Armènia ⁽⁵⁾⁽¹²⁾		22/7/05 (a)	20/9/05
Àustria ⁽²⁾	16/12/97	31/5/99	30/7/99
Azerbaitjan ⁽³⁾		4/7/00(a)	2/9/00
Bahrain ⁽³⁾		30/1/96(a)	21/6/98
Barbados ⁽³⁾		12/9/02(a)	11/11/02
Bèlgica	1/3/91		
Belize	1/3/91		
Benín ⁽³⁾		30/3/04 (a)	29/5/04
Bielorússia ⁽³⁾	1/3/91	6/2/02(AA)	7/4/02
Bolívia ⁽³⁾	1/3/91	1/2/02	2/4/02
Botswana ⁽³⁾		19/9/00(a)	18/11/00
Brasil ⁽¹⁾⁽²⁾	1/3/91	4/10/01	3/12/01
Bulgària ⁽²⁾	26/3/91	8/9/99	7/11/99
Burkina Faso ⁽³⁾		7/7/04 (a)	5/9/04
Camerun ⁽³⁾		3/6/98(a)	2/8/98
Canadà ⁽²⁾	1/3/91	29/11/96	21/6/98
Cap Verd ⁽³⁾		4/11/02(a)	3/1/03
Colòmbia	13/12/91		
Costa d'Ivori	1/3/91		
Costa Rica	1/3/91	12/7/05	10/9/05
Croàcia ⁽³⁾		24/2/05 (a)	25/4/05
Cuba ⁽¹⁾⁽³⁾		30/11/01(a)	29/1/02
Dinamarca ⁽⁵⁾⁽⁵⁾	1/3/91	5/10/98	4/12/98
Djibuti ⁽³⁾		11/6/04 (a)	10/8/04
Egipte ⁽³⁾	1/3/91	19/7/93	21/6/98
El Salvador ⁽³⁾		18/2/00(a)	18/4/00
Unió dels Emirats Àrabs ⁽³⁾		21/12/92(a)	21/6/98
Equador ⁽³⁾	1/3/91	15/12/95	21/6/98
Eritrea ⁽³⁾		1/12/94(a)	21/6/98
Eslovàquia ⁽²⁾⁽⁷⁾		20/3/95(s)	21/6/98
Eslovènia ⁽³⁾		5/6/00	4/8/00
Espanya ⁽²⁾	5/4/93	31/5/94	21/6/98
Estats Units d'Amèrica ⁽²⁾	1/3/91	9/4/97	21/6/98
Estònia ⁽³⁾		5/3/96(a)	21/6/98
Filipines ⁽³⁾		17/12/03 (a)	15/2/04

Finlàndia ⁽²⁾	25/3/93	5/12/01(A)	3/2/02
França ⁽²⁾	1/3/91	21/5/97	21/6/98
Gabon	1/3/91		
Gàmbia ⁽⁵⁾		20/6/00	19/8/00
Geòrgia ⁽⁵⁾		25/4/00(a)	24/6/00
Ghana ⁽⁵⁾	1/3/91	22/4/98	21/6/98
Grècia ⁽²⁾	1/3/91	30/10/95	21/6/98
Grenada ⁽⁵⁾		15/1/02(a)	16/3/02
Guatemala ⁽⁵⁾		26/11/97(a)	21/6/98
Guinea	1/3/91		
Guinea Bissau	1/3/91		
Hondures ⁽¹⁾	26/3/91		
Hongria ⁽⁵⁾	30/10/92	11/1/94	21/6/98
Illes Marshall ⁽⁵⁾		6/2/03(a)	7/4/03
Índia ⁽¹⁾⁽²⁾		16/11/99(a)	15/1/00
Irlanda ⁽⁵⁾		15/7/03(a)	13/9/03
Islàndia ⁽⁵⁾		24/5/02(a)	23/7/02
Israel	1/3/91		
Itàlia ⁽⁵⁾		26/9/02(a)	25/11/02
Japó ⁽²⁾		26/9/97(a)	21/6/98
Jordània ⁽⁵⁾	17/7/92	23/5/96	21/6/98
Kazakhstan ⁽⁵⁾		18/5/95(a)	21/6/98
Kenya ⁽⁵⁾		22/10/02(a)	21/12/02
Kirguizistan ⁽⁵⁾		14/7/00(a)	12/9/00
Kuwait ⁽⁵⁾	1/3/91	18/3/96	21/6/98
Letònia ⁽⁵⁾		17/8/99(a)	16/10/99
Líban ⁽⁵⁾	1/3/91	26/11/97	21/6/98
Líbia ⁽⁵⁾		10/10/02(a)	9/12/02
Liechtenstein ⁽⁵⁾		4/12/02(a)	2/2/03
Lituània ⁽⁵⁾		21/11/96(a)	21/6/98
Madagascar	1/3/91		
Maldives ⁽⁵⁾		22/3/99(a)	21/5/99
Mali ⁽⁵⁾	1/3/91	28/9/00	27/11/00
Malta ⁽⁵⁾		15/11/94(a)	21/6/98
Marroc ⁽⁵⁾		26/5/99(a)	25/7/99
Maurici	1/3/91		
Mèxic ⁽⁵⁾	1/3/91	9/4/92	21/6/98
Moldàvia ⁽⁵⁾		1/12/97(a)	21/6/98
Mònaco ⁽⁵⁾		14/5/98(a)	13/7/98
Mongòlia ⁽⁵⁾		22/9/99(a)	21/11/99
Myanmar ⁽¹⁾⁽⁵⁾		1/9/04 (a)	31/10/04
Nicaragua	6/10/94		
Nigèria ⁽⁵⁾		10/5/02(a)	9/7/02
Noruega ⁽²⁾	1/3/91	9/7/92	21/6/98
Oman ⁽⁵⁾		13/12/01(a)	11/2/02
Països Baixos ⁽⁵⁾	2/8/91	4/5/98	3/7/98
Pakistan	1/3/91		
Palau ⁽⁵⁾		30/11/01(a)	29/1/02
Panamà ⁽⁵⁾		12/4/96(a)	21/6/98
Perú ⁽¹⁾⁽³⁾	1/3/91	7/2/96	21/6/98
Portugal ⁽⁵⁾		9/10/02(a)	8/12/02
Qatar ⁽⁵⁾		9/11/98(a)	8/1/99
Regne Unit ⁽²⁾⁽⁸⁾	1/3/91	28/4/97	21/6/98
República Àrab de Síria ⁽¹⁾⁽³⁾⁽¹¹⁾		29/9/04 (a)	28/11/04
República de Corea ⁽¹⁾⁽²⁾	1/3/91	2/1/02	3/3/02
República Txeca ⁽²⁾⁽⁴⁾		25/3/93(s)	21/6/98
Romania ⁽⁵⁾		21/9/98(a)	20/11/98
Rússia	1/3/91		
Saint Christopher i Nevis ⁽⁵⁾		9/5/02(a)	8/7/02
Samoa ⁽⁵⁾		9/7/98(a)	7/9/98
Senegal	1/3/91		
Seychelles ⁽⁵⁾		14/8/03	13/10/03
Singapur ⁽⁵⁾		20/1/03(a)	21/3/03

Sri Lanka ⁽⁵⁾		11/10/01(a)	10/12/01
Sud-àfrica ⁽²⁾		1/12/99(a)	30/1/00
Sudan ⁽⁵⁾		25/5/00(a)	24/7/00
Suècia	13/11/92		
Suïssa ⁽²⁾	1/3/91	3/4/95	21/6/98
Surinam ⁽⁵⁾		27/3/03(a)	26/5/03
Swazilàndia ⁽⁵⁾		13/5/03(a)	12/7/03
Tanzània ⁽⁵⁾		11/2/03(a)	12/4/03
Togo ⁽⁵⁾	1/3/91	22/7/03	20/9/03
Tonga ⁽⁵⁾		10/12/02(a)	8/2/03
Trinitat i Tobago ⁽⁵⁾		3/4/01(a)	2/6/01
Tunísia ⁽⁵⁾		28/5/97(a)	21/6/98
Turkmenistan ⁽⁵⁾		14/1/05 (a)	16/3/05
Turquia ⁽¹⁾⁽⁵⁾	7/5/91	14/12/94	21/6/98
Ucraïna ⁽⁵⁾	1/3/91	18/3/99	17/5/99
Uganda ⁽⁵⁾		2/7/04 (a)	31/8/04
Uruguai ⁽⁵⁾		14/6/01(a)	13/8/01
Uzbekistan ⁽⁵⁾		9/6/99(a)	8/8/99
Xile ⁽⁵⁾	1/3/91	2/8/00	1/10/00
Xina ⁽⁹⁾	—	—	—
Xipre ⁽⁵⁾		20/9/02(a)	19/11/02
Zàmbia ⁽⁵⁾		31/5/95(a)	21/6/98

1) Reserva: no es considera obligat per l'article XI, apartat 1, del Conveni.

2) Declaració, de conformitat amb l'article XIII, apartat 2, del Conveni, que és un estat productor.

3) Declara, de conformitat amb l'article XIII, apartat 2 del Conveni, que no és un estat productor.

4) Mitjançant una nota del 8 de març de 1993, rebuda el 25 de març de 1993, el Govern de la República Txeca va informar l'Organització de l'Aviació Civil Internacional que, com a estat successor creat com a resultat de la dissolució de la República Federal Txeca i Eslovaca, es considera obligat, des de l'1 de gener de 1993, pel Conveni. La declaració formulada per l'antiga República Federal Txeca i Eslovaca de conformitat amb l'article XIII, apartat 2, del Conveni, continua en vigor per a la República Txeca (vegeu la nota 2).

5) El Govern de Dinamarca formula la reserva següent en el moment de la ratificació del Conveni: "Fins a una decisió posterior, el Conveni no s'aplica a les Illes Fèroe."

6) Reserva: el Regne d'Aràbia Saudita no està obligat per l'apartat 1 de l'article XI, llevat d'una declaració explícita per part seva, per a cada cas en particular.

7) Mitjançant una nota del 16 de febrer de 1995, rebuda el 20 de març de 1995, el Govern de la República Eslovaca va informar l'Organització de l'Aviació Civil Internacional que, com a estat successor, nascut de la dissolució de la República Federal Txeca i Eslovaca, es considera obligat, des de l'1 de gener de 1993, pel Conveni. La declaració formulada per l'antiga República Federal Txeca i Eslovaca de conformitat amb l'article XIII, apartat 2, del Conveni continua en vigor per a la República Eslovaca (vegeu la nota 2).

8) La ratificació del Regne Unit fa referència al Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i Hong Kong.

La declaració formulada pel Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord del 18 de juny de 1997:

"[...] de conformitat amb la Declaració conjunta del Govern del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i el Govern de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Hong Kong, signada el 19 de desembre de 1984, el Govern del Regne Unit tornarà Hong Kong a la República Popular de la Xina amb efectes des de l'1 de juliol de 1997. El Govern del Regne Unit continuarà tenint responsabilitat internacional sobre Hong Kong fins a aquesta data. Per tant, a partir d'aquesta data el Govern del Regne Unit deixarà de ser responsable dels drets i obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a Hong Kong."

El 31 d'agost de 1999 el Govern del Regne Unit va estendre la ratificació d'aquest Conveni al domini de Guernesey, el domini de Jersey, l'Illa de Man, les Illes Caiman, les Illes Falkland i Montserrat, amb efecte des del 30 d'octubre de 1999.

El 27 de novembre del 2000, el Govern del Regne Unit va estendre la ratificació d'aquest Conveni a les Illes Verges Britàniques, amb efecte des del 26 de gener del 2001.

9) Mitjançant una nota del 20 de març del 2001, rebuda el 22 de març del 2001, el Govern de la República Popular de la Xina va informar l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, amb referència a l'aplicació del Conveni a la Regió

Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina, que:

"de conformitat amb la Secció 11, apèndix 1, de la Declaració conjunta de la República Popular de la Xina i el Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i amb l'article 153 de la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina, els acords internacionals dels quals la República Popular de la Xina no sigui part però que s'apliquin a Hong Kong continuaran aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong. Tenint en compte això, el Conveni esmentat anteriorment continua aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong després de l'1 de juliol de 1997. Mentrestant, de conformitat amb l'article XIII del Conveni, el Govern de la República Popular de la Xina també vol fer la declaració següent: la Regió Administrativa Especial de Hong Kong no és una regió productora d'explosius plàstics.

Dins de l'àmbit esmentat més amunt, la responsabilitat dels drets i obligacions internacionals d'una part en el Conveni serà assumida per la República Popular de la Xina."

10) En el seu instrument d'adhesió, el Govern de Nova Zelanda declara que "la present ratificació no s'ha d'estendre a Tokelau fins que el Govern de Nova Zelanda no dipositi una Declaració en aquest sentit".

11) L'instrument d'adhesió dipositat pel Govern de la República Àrab de Síria conté la reserva següent:

"L'adhesió de la República Àrab de Síria relativa al Conveni esmentat no implica el reconeixement d'Israel, i per consegüent, no implica cap mena de relació amb aquest estat."

12) Reserva: Armènia no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 11 del Conveni.

Declaracions del Principat d'Andorra de conformitat amb l'article XIII, apartat 2 del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, fet a Montreal l'1 de març de 1991

"De conformitat amb l'article XIII, apartat 2 del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, el Principat d'Andorra declara que no és un país productor d'explosius plàstics."

"El Principat d'Andorra declara que no disposa actualment de les infraestructures necessàries per poder exercir un control efectiu dels explosius importats. No obstant això, el Principat d'Andorra es compromet a adquirir els explosius a països que són part del Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics, de manera que aquests explosius ja hagin estat prèviament controlats en els països d'origen i de trànsit."